LIDERI ZAPADA PORUČUJU:
"PORUŠITE ISLAM I UNIŠTITE NJEGOVE SLJEDBENIKE"

Hvala Allahu, Njemu jedinom… Neka je salavat (blagoslov) na Njegova Poslanika … Allahu, pojačaj nas islamom, jer smo poniženi. Tvojom počasti, Allahu uklonit će se naše poniženje. Tvojom podrškom stići ćemo ciljevima, koje si Ti odredio. Oprosti nam našu nemarnost i učvrsti nas u našim odlukama. Hvala Allahu, Allah je najveći.

POZIV:

Svakom iskrenom vjerniku ovog ummeta, svakom vođi i vladaru u svim mjestima islamskog svijeta, a posebno Arapima. Naši neprijatelji govore: "Treba da porušimo islam, jer je on izvor snage i jedinstva muslimana. Okupirajmo ih, islam nas plaši. Zato za njegovo uništenje okupimo sve naše snage dok nas nisu progutali."

Pa šta radite vi, o naši predvodnici i naše vođe? Sa islamom možete ovladati cijelim svijetom. Zašto oklijevate? Prihvatite islam dostojanstveno i ponosno. Ne budite njegovi protivnici pa da vas Allah uništi svojom kaznom. Neminovno je da će islam pobijediti, kada ga ponesu pravi vjernici. Ako želite čitajte hadis Allahova Poslanika Muhammeda a.s. u kome kaže: "Period poslanstva će trajati onoliko koliko Allah hoće i završit će. Onda će nastupiti hilafet ispravnih vođa, trajat će koliko Allah želi i završit će. Zatim će nastupiti period nasljedne dinastije vladara tirana, trajat će koliko je Allah odredio i završit će. Poslije će nastupiti vladavina diktatora (gdje će se do vlasti dolaziti državnim prevratima i revolucijama). Poslije ovog perioda ponovo će nastupiti period vladavina koji će biti na programu poslanstva i zavladat će cijelim svijetom." Prenosi imam Ahmed 4/273, Ebu Davud 4/211 i Tirmizi 4/503.

O predvodnici ummeta i vlastodršci! Allahov Poslanik s.a.v.s. je pozivao Kurejšije da budu s njim i obećao im da će zagospodariti cijelim svijetom, ako prihvate islam.

Oni koji su odbili islam, umrli su pod stopama pravedne pobjedonosne vojske, koja je preplavila zemlju. Istorija je zapamtila i jedne i druge. Protivnike i izdajnike islama istorija spominje po lošem i ljudi ih proklinju do Sudnjeg dana, a na onom svijetu biće kažnjeni vječnom vatrom.

Muhammed a.s. je obećao da će naš din islam preplaviti zemlju i da će zavladati svijetom. Bez sumnje će tako i biti. Ne budite sa onima koje je istorija proklela za vječnost. Budite sa borcima za islam. O predvodnici i vlastodršci islamskih zemalja, cijelog svijeta, a posebno Arapi: "Budite pomagači islama, a ne budite njegovi protivnici, pa će vama biti zadovoljni Allah, Njegov Poslanik i svi ljudi i bit ćete sretni. Okupite narode oko sebe i usmjerite ih najčasnijoj i najvećoj revoluciji koju će pamtiti povijest. Allah je moćan da izvrši svoje obećanje, ali većina ljudi ne zna."

Tarablus 15. 08. 1974.

Gledajte kako izazivaju mržnju

Praćenjem kroz istoriju odnose na relaciji zapad-islamski svijet, uočljiva je neprestana mržnja zapadnjaka prema muslimanima. Ta mržnja često prelazi granice ludila. Ona proizilazi iz straha od "islamske opasnosti".

Da se radi samo o osjećanju pojedinca, to ne bi bilo dramatično. Međutim, ta mržnja i strah su dva važna faktora u određivanju pozicija zapadne civilizacije u odnosu na islamske narode. Akcenat je na ekonomskom i političkom planu. Pa je normalno da se i naš stav shodno tome treba mijenjati.

Svjedočit će nam riječi nekih predstavnika Zapada da se pogled zapadnjaka glede islama nije promijenio. Pred njim je jasan cilj: uništiti Islam i njegove sljedbenike, do posljednjeg, bez milosti.

Njihovo nastojanje kroz krstaške ratove, da unište islam nije uspjelo. Sada se pripremaju za nove krstaške pohode, a cilj je poznat. Jedan vojnik je oblačeći uniformu prije polaska u osvajanje islamskih zemalja izrekao ove stihove: "Majko… Upotpuni molitvu svoju, ne plači… Nego smiluj se i nadaj… Ja idem u Tarablus… Radostan i sretan… Prolit ću krv svoju na putu rušenja prokletog ummeta… Vodit ću rat protiv vjere islama… Borit ću se svom snagom za uništenje Kur'ana."

Pobijedila je vojska zadojena mržnjom prema islamskom ummetu, a predvodile su je najgore i najokrutnije vođe koje je istorija upoznala. Ugnjetavali su ih do uništenja. Pobijedila je zapadna vojska, nakon što su joj pomogli izdajnici islama, prokrčivši put. Pa šta su radili?

U korijenu su uništavali islamski ummet, rušili su džamije ili ih pretvarali u crkve. Spaljivali su islamske biblioteke, a ponekad i narod lično. Da pročitamo šta je zapisano u njihovim knjigama, kakav je genocid izvršen nad islamskim narodima. Navest ćemo primjere iz različitih pokrajina našeg pocijepanog islamskog svijeta.

U Španiji

Rekao je dr. Sidžrid Hunkehl: "Drugog januara 1492. g. kardinal Dibejder je podigao krst na Al-Hambri (arapski dvorac u Španiji) i to je bio proglas o završetku islamske vladavine i postojanja islama u Španiji". Sa završetkom ove vladavine, izbrisali su se tragovi postojanja velike civilizacije, koja se prostirala svojom vlašću nad Evropom cijelog srednjeg vijeka. Pobjednici kršćani su poštovali izvjesno vrijeme sporazume sklopljene sa muslimanima, ali su ih brzo počeli osuđivati, njih i njihovu kulturu. Zabranili su muslimanima ispovijedanje islama. Zabranili su upotrebu arapskog jezika, islamskih imena, oblačenje islamske nošnje. Ako bi se neko od muslimana pobunio protiv ovih kršćanskih odredbi, bio bi živ spaljen nakon teškog kažnjavanja.

Ovako se završilo postojanje miliona muslimana u Španiji. Za kratko vrijeme nije ostao nijedan musliman koji je mogao javno ispovijedati svoju vjeru. A kako su bili mučeni i kažnjavani? Da li si čuo za inkviziciju? Ako već nisi, dođi da te upoznamo s njom.

Nakon što je proteklo četiri stoljeća od pada Španije iz muslimanskih ruku, Napoleon je poslao svog specijalnog izaslanika u Španiju sa pismenim aktom 1808. god. kojim se poništava inkvizicija. Pričao je jedan francuski oficir: "Poduzeli smo postupak pregleda jedne ustanove za koju smo čuli da se u njoj krije ispostava invizicije. Naš trud u nastojanju da otkrijemo sale za kažnjavanje bio je uzaludan. Skoro da nas je napustila volja za daljim pretraživanjem, jer nismo naišli ni na kakav trag od postojanja inkvizicije u tim prostorijama. Bili smo spremni da izađemo iz ustanove razočarani, ai sveštenici su se neprestano zaklinjali za ono što se širi o njihovoj ustanovi da su neosnovane sumnje i laži. Njihov poglavar je neumoljivo nastavljao da nas ubjeđuje u njihovu nevinost, obraćajući se tihim umoljivim glasom, kroz koji se nazirao prigušen strah.

Stajao je skrušeno, oborene glave, sa naštimanim suzama u očima. Potom je izdato naređenje za spremanje i odlazak iz ustanove. Međutim kapetan Dej Lil me zamolio da pričekam malo rekavši mi da je tražio od generala da saopšti svešteniku da njihov interes za daljim pretresom još nije prestao.

Rekao sam mu: "Pretražili smo kompletnu zgradu i nismo našli nikakav trag od inkvizicije. Čak nema ništa sumnjivo. Pa šta sada želiš?" Dej Lil je rekao: "Želim da pregledam pod ove prostorije, jer mi nešto govori da se tajna krije ispod ove prostorije." Sveštenik nas je pogledao zakolutavši očima. Dozvolio sam kapetanu da pretraži što želi. Naredio je vojnicima da podignu ćilime sa poda i naliju određenu količinu vode u svaku sobu. Mi smo gledali, a onda u jednoj sobi voda pođe primjetno da opada. Kapetan je zavrištao od radosti: "Evo tu su vrata, pogledajte!" Pred nama

su se ukazala vrata specijalne izrade, koja su se otvarala posebnim mehanizmom smještenim u kancelariji predsjednika tog ureda. Vojnici su počeli da razbijaju vrata vršcima od krampova. Sveštenikovo lice je požutjelo. Iza razbijenih vrata ukazao se hodnik, koji je vodio u unutrašnjost zemlje. Pojavili smo se pred velikom lampom, dužine veće od metra, a svjetlila je ispred velike slike jednog od prethodnih vođa inkvizicije. Kada sam odlučio da siđem u prostoriju, sveštenik je nježno stavio ruku na moje rame, rekavši mi: "Sine, molim te ne dotiči ovu svjetiljku svojom rukom, koja je uprljana ratnom krvlju, jer je to sveta lampa." Rekao sam mu: "Zar moja ruka nije dostojna da dotakne tu lampu koja je uprljana židovskom krvlju? Vidjet ćemo ko je nečist, a ko je proljevač krvi?!" Spustio sam se niz stepenice, a pratili su me ostali vojnici sa pripremljenim isukanim sabljama. Našli smo se u četverokutnoj prostoriji koja im je služila kao sudnica. U sredini se nalazio veliki stub od mramora, sa velikom željeznom halkom na sebi, za koju su se lancima vezivali osuđenici.

Ispred tog stuba bila je raskošna stolica, na kojoj je sjedio predsjednik inkvizicije i sudija koji je iskazivao presude židovima. Zatim smo se uputili ka prostoriji koja je služila za kažnjavanje. Po njoj su bila razbacana isjeckana ljudska tijela. Vidjeli smo u njoj takve stravične primjere koje nikada nećemo zaboraviti, jer sjećanje na njih izaziva stravičnost i leđenje krvi u žilama.

Vidjeli smo male prostorije veličine ljudskih tijela, postavljene horizontalno i vertikalno. Zatvorenici ostaju u stojaćem odnosno ležećem položaju, poslije presude, do smrti. Leševi ostaju u tim ćelijama do truhljenja i raspadanja, kako bi ih na kraju crvi pojeli. Za provjetravanje tih malih ćelija, ostavljeni su mali prozorčići koji su izvana dovodili svjež zrak.

Vidjeli smo ostatke ljudskih kostiju koje su još bile okovane lancima. Zatvorenici su bili ljudi i žene starosne dobi između četrnaest i sedamdeset godina. Uspjeli smo spasiti nekolicinu živih zatvorenika. Nekima smo skidali okove, a bili su u zadnjem životnom hropcu. Neke je zahvatilo ludilo nakon torture i kazne koja je sprovedena nad njima. Svi su bili goli. Vojnici su skidali svoje ogrtače, da bi njima prekrili tijela zatvorenika.

Izvodili smo ih postepeno na svjetlost, kako im ne bi otišao vid od naglog susreta sa svjetlošću. Mnogi su plakali od radosti ljubeći ruke i skute vojnicima što su ih spasili od strašnih kazni vraćajući ih ponovo u život. Prizor je bio dirljiv da bi i kameno srce plakalo.

Zatim smo prešli u druge prostorije u kojima smo vidjeli nešto od čega se koža ježi i kosa diže. Našli smo se pred strašnim mehanizmima za mučenja. Vidjeli smo spravu za razbijanje kostiju i drobljenje ljudskih tijela. Počinjalo bi se sa drobljenjem nožnih prstiju, koljena, preko prsa do glave. Sprava je konstruisana da ovaj posao obavlja polako, kako bi mučenik ostao što duže pri životu. Čula bi se škripa kostiju iz kojih bi curila srž, a sve to izmiješano sa krvlju od zdrobljenog mesa. Ovako su postupali sa jadnim, nevinim zatvorenicima.

Poslije toga smo naišli pored sanduka veličine ljudskog tijela, u koji se smjesti mučenik i sanduk se zatvori. Ostavi se samo jedna mala rupa kroz koju se sipa kap po kap vode u određenim intervalima. Mnogi su poludjeli od ovakvog načina kažnjavanja. Mučenik ostaje u ovakvom stanju do smrti. Pored sanduka nalazio se i sto, koji je isto služio za mučenje. Na njemu su bili učvršćeni noževi. Stavljali bi mladića na ove stolove, usmjerivši nosače ka noževima. Tako dok tijelo prođe do kraja stola bude isječeno u komade.

Zatim smo vidjeli sprave u obliku kandži koje su zabijali u jezik mučenika i trgali ga. To su isto koristili za mučenje žena, zabijali bi kandžu u dojku i trzali je. Tu su bili i čelični bičevi kojima su bili bičevani mučenici. Naravno bili su bez odjeće. Ovo je prenešeno iz knjige ETEASSUBVE TESAMUH od dr. Muhammed el-Gazalija str. 311-318.

Ovakav vid genocid i torture bio je usmjeren protiv grupa židova koji su se suprostavljali kršćanstvu. A tek kako su postupali sa muslimanima? Gore i žešće bez sumnje.

Inkvizicija u islamskim zemljama

Inkvizicija se prenijela i u neke dijelove islamskog svijeta. Tiranski vladari su je sprovodili nad svojim narodom. To se provodilo s ciljem učvršćenja pozicija vladajuće klase. Pričao mi je jedan očevidac, koji je prisustvovao izvršenju kazne nad jednom grupom učenjaka-islamista-u jednoj islamskoj zemlji. To su bili mudžahidi, borci na Allahovom putu.

Ispričao mi je sljedeći doživljaj: "Jedan dan poslije žestokog kažnjavanja, posjetila nas je u tamnici grupa dželata sa bičevima i najavili nam da se dobro pripremimo za sljedeći dan. Sljedećeg dana, ujutro, pala je naredba da svi brzo izađemo napolje. Pribijali smo se jedni uz druge, bježeći od bičeva koji su se nemilosrdno spuštali po našim izmučenim tijelima. Čuvara je bilo više nego zarobljenika. Zaustavili su nas na jednom pustinjskom proplanku. Bila je jaka sunčeva žega. Oko proplanka nalazili su se vještački brežuljčići od kamenog uglja. Čuvari su počeli da pale ugalj. Iznenada smo začuli psovke koje su dopirale iz daleka. Okrenuli smo se prema toj strani i vidjeli smo petoricu čuvara, koji su vodili jednog mladića. Neki od nas su ga znali. Bio je to vrijedni islamski učenjak toga mjesta. Zvao se Džavid Han Imami.

Vazduhom se prolomio lavež pasa. Vidjeli smo desetak čuvara kako vode dva psa, bili su visine jednog metra. Poslije smo saznali da im nisu dali ništa od hrane dva dana. Čuvari su približili mladog Džavida usijanoj vatri, a oči su mu bile povezane debelim povezom. Taj prizor je gledalo oko stotinu zarobljenika i sto pedeset čuvara. Čuvari su stajali sa spremnim automatima i poluautomatskim puškama. Desetorica čuvara su zgrabili mladog Džavida i posadili ga na zemlju. Noge i ruke su mu vezali za drveni križ tako da se nije mogao ni pomjeriti. Onda su ga stavili na usiljeni ugalj. Prolomio se strašan vrisak. Džavid je izgubio svijest. Većina prisutnih se također onesvijestila, a neki su vrištali pogođeni strašnim prizorom. Osjetio se miris pečenog, Džavidovog mesa. Ja sam neprestano plakao, ali sam ostao pri svijesti da bi vidio kraj slučaja koji je bio strašniji od prvog dijela.

Uzeli su mladića, odvezali ga i raskovali na KRST, bio je bez svijesti. Onda su priveli dva psa i skinuli im zaštitnike sa usta. Pohrlili su mladiću i počeli da jedu meso s leđa mladića, koji je još bio živ… Gledao sam… Zavrtjelo mi se pred očima i pao sam, bez svijesti.

Kada sam došao sebi, bio sam u tamnici. Osjećao sam se kao lud. Bez osjećaja kontrole ponavljao sam mladićevo ime "Džavid… Džavid… Džavid… pojeli su te psi, o Džavide. Džavid… Džavid…"

Prijatelji su mi začepili usta i svezali me da ne čuju dželati, pa da završim kao i Džavid ili kao Šahan Hani, koga je spopala histerija kao i mene, vikao je Džavid… Džavid. Dželati su ga uzeli i nasukali na bodljikavu žicu, kroz koju je bila provedena struja. Umro je izgovarajućI: "Allahu ekber … Allahu ekber." Osveta za ovo će doći o nasilnici!

Ponovo sam pao u nesvijest. Kad sam otvorio oči bio sam iznenađen, jer sam se nalazio u bolnici. Pored mene je stajao ambasador moje zemlje i pitao me:" Kako si? Izgleda da ćeš preživjeti, ako Bog da. Da nisi bio stranac u ovoj zemlji ne bih te mogao izbaviti. Tako ti Allaha, reci mi ko ti je taj Džavid koga si neprestano dozivao?" Ispričao sam mu. Promijenio je boju. Bojao sam se da ne padne u nesvijest. Kada smo završili razgovor u sobu je ušla policija raspitujući se za mene. Prišao mi je jedan oficir i predao mi rješenje o hitnom napuštanju zemlje. Spremili su me na brod koji putuje do moje domovine. Bio sam u bolničkoj pidžami. Kada sam stigao u luku svog

zavičaja, telefonirao sam svojoj porodici. Pri susretu jedva su me prepoznali. Bio sam u kritičnom stanju. Otpremljen sam u bolnicu u kojoj sam ostao tri mjeseca. Neprestano sam plakao. Sa Allahovom pomoći sam ozdravio.

Ostalo je da saznaš još jedno. Načelnik tih zatvora I glavni odgovorni za mučenja bio je židov, kome je vlada te "ISLAMSKE ZEMLJE" ostavila odriješene ruke da kažnjava islamske učenjake kako hoće.

Drugi primjeri iz Etiopije

Podrškom Francuske i Engleske, Etiopija je okupirala Eriteriju. Šta su radili poslije okupacije? Zemlja je bila konfiskovana i podijeljena među etiopskim osvajačima.

Svaki Etiopljanin je imao pravo u svako doba da ubije muslimana, a da nikom za to ne odgovara za ubistvo. Obješeno je mnogo seljaka-muslimana bez ikakvih razloga.

Izgrađeno je mnogo zatvora u kojima su masovno dovodili muslimane, žestoko ih bičevali i bacali da truhnu po ćelijama po deset godina. Kada bi izlazili iz zatvora nisu mogli ni da stoje, jer su im leđa dobijala oblik luka. Sve ovo je bilo prije dolaska na vlast imperatora Helasilasija. Kada je vlast prešla u njegove ruke izradio je plan o potpunom istrebljenju muslimana. Taj proces bi trebao da traje petnaestak godina. Na jednom američkom kongresu je prezentovao svoj plan, za koji je bio pohvaljen.

Postavio je zakone kojima će muslimani biti poniženi. Jedan od tih zakona je-da je svaki musliman obavezan da kada sretne državnog službenika ili činovnika da se pred njim pokloni. Ako to neki ne bi uradio, očekuje ga za taj prestup smrtna kazna. Dozvolio je da se prolijeva muslimanska krv iz najsitnijih razloga.

Jedne prilike je nađen ubijen policajac u blizini muslimanskog sela. Cijelo selo je optuženo da su izveli to ubistvo. Vlada je poslala bataljon vojske, koji je streljao sve stanovnike sela i žene i djecu i na poslijetku su zapalili selo. Poslije toga se obistinilo da je tog policajca ubio njegov prijatelj, jer je ovaj pokušao da siluje njegovu ženu. Jedan islamski učenjak tog mjesta koji se zvao Abdul-Kadir, je okupio grupu oko sebe i digli su ustanak. Pružali su otpor osvajačima. Sklonili su se u šume. Međutim, vlada je naredila da se pokupe žene, djeca i starci, zbili ih u suho papratje i sve ih zapalili. Prethodno su to mjesto posuli benzinom. A ako bi uhvatili nekog od revolucionara, kažnjavali bi ga žestokom kaznom prije ubistva, kao npr. gasili bi cigarete u očima i ušima ili bi im pred njihovim očima silovali kćerke, žene i sestre, ili bi ih udarali vršicom pijuka u polne organe. Nakon toga bi ih čvrsto vezali i bacali zvijerima da ih pojedu.

Helasalasi je izdao naredbu o zatvaranju svih muslimanskih škola, a otvaranju kršćanske škole. Ovako su muslimanska djeca učeći kršćanstvo postajali kršćani.
U Eriteriji je postavio vladu od najgorih zlikovaca. Jedan ministar je bio zadužen za pokrajinu Džemmah. Počeo je službu sa naredbom da seljaci ne smiju ubirati plodove dok on ne dozvoli. Izdavao je naredbu o početku berbe kada bi plodovi prezreli i počeli da gniju i truhnu. Ovako se uništavala islamska imovina. Zatim je izdao zakon o konfiskaciji 90% obradive zemlje. Po tom zakonu pola zemlje pripada njemu, a druga polovina imperatoru Helasilasiju. Svi posjedi muslimanskih seljaka su oteti.

Naredio je da se u toj pokrajini izgradi velika crkva, i napravljena je. Zatim je naredio da se u svakom gradiću i selu mora napraviti po jedna crkva. Nije se zadovoljio samo tim. Izdao je naređenje da se oko džamija naprave javne kuće i kafane. Vojska se je opijala u kafanama, a za vršenje nužde svraćali su u džamiju. Bludnice su također svraćale u džamije i plesale. Niko od muslimana nije imao pravo da protestira.

Sljedeća naredba koja se odnosila na seljake je bila da su morali da prodaju svoje krave jednoj židovskoj farmi. Imperator Helasilasi je ovog ministra zbog

navedenih zakona i aktivnosti uništavanja muslimanske imovine unaprijedio u ministra unutrašnjih poslova.

Ovakvi pritisci su vršeni da bi se Eriterija očistila od muslimanskog stanovništva, da bi na njoj cvala kršćanska kultura. Mnogi su bježali od svojih domova ostavljajući sve. A to su upravo kršćani-etiopljani željeli. (Kefahu din od dr Muhammeda el-Gazalija str. 60-80).

Iz Bangladeša

Indijska vojska, koju je predvodila komanda židova je 1971. godine pobijedila pakistansku vojsku. Tom prilikom su ubili deset hiljada islamskih učenjaka. Pobili su sto hiljada učenika u vjerskim školama. Oko pedeset hiljada učenika i profesora su zatvorili. Ubijena je četvrtina muslimana, koju su se iz Indije preselili u Pakistan prije rata. Iz Istočnog Pakistana zaplijenili su 30 milijardi ruplja. Tako je Bangladeš pustošen.

Mnogo je primjera ove vrste diljem islamskog svijeta. Sjećanje na njih izaziva bol u srcima. Ali ovo su počeci kraja, s Božijom pomoći. To su bičevi, budilnici koji će ukloniti stoljetnu zaspalost islamskog svijeta. A sad se zapitajmo, da li su ovi stavovi Zapada i onih koji ih slijede, stavovi jedne kulture i civilizacije? Da li su to rijetki izuzetni slučajevi?! Ne, radi se o potezima prethodno smišljenim i zacrtanim od njihovih vođa. Svoju zamisao o islamskom svijetu zapadnjaci sprovode sa namjerom i krajnjim zadovoljstvom. Zašto to sve?

To ćemo objasniti u sljedećim stranicama ove knjige. Najbolje objašnjenje zbog čega tako rade, pokazat će se kroz govore njihovih vođa u različitim situacijama. Pokazat će se istina i osvijetliti put zabludnika koji danonoćno rade na slabljenju moći islamskog ummeta, kako bi lakše pao u ruke neprijatelja. Ne biraju sredstva kojima će postići cilj, bitno je da se on postigne. Razbiti jedinstvo i snagu islamskog ummeta, kako bi bio lakša žrtva kolonizatora.

Stav Zapada u pogledu na islam

Krstaški ratovi još traju

Zapad gradi svoje odnose sa nama na osnovama da krstaški ratovi još traju. Politika Amerike prema nama se odvija na ovakvim osnovama.

Rekao je Ejvežin Rusto, predsjednik odjela za planiranje u ministarstvu za vanjske poslove Amerike i pomoćnik ministra američkog ministarstva za vanjske poslove i savjetnik predsjednika Džonsona za saradnju sa Bliskim istokom 1967. godine: "Neophodno je da shvatimo da postojeće razlike između nas i arapskog naroda nisu razlike između države i naroda, nego su to razlike između islamske i kršćanske civilizacije.

Počev od srednjeg vijeka postojao je jak sukob između islama i kršćanstva i on je još uvijek prisutan u raznim oblicima. Prije jedan i po vijek (150 godina) islam se pokorio pred najezdom Zapada i islamska kulturna baština je poklekla pred kršćanstvom."

I nastavlja: "Istorijski tokovi utvrđuju da je Amerika samo sastavni dio Zapadnog svijeta, njegove filozofije, ideologije i sistema i to je čini da prema istočnom islamskom svijetu zauzme neprijateljski stav. Amerika ne može da zauzme drugačiji stav, jer bi to predstavljalo negiranje njenog jezika, kulture, filozofije i njenih osnivača. Cilj kolonizatora na Bliskom istoku jeste rušenje islamske civilizacije. Stvaranje Izraela je samo dio tog velikog plana, a sve to ukazuje na produžetak krstaških ratova."

Osmi krstaški rat i njegov vođa Lenbi

Baterson Smit je izjavio u svojoj knjizi "Život kršćanske omladine": "Krstaški ratovi su završili sa porazom, ali značajan događaj desio se poslije toga. Engleska je otpočela osmi krstaški rat i uspjela je ovog puta. Pohod koji je vodio Lenbi na Kuds (Jerusalem) za vrijeme prvog svjetskog rata je poznat u istoriji kao osmi i posljednji krstaški rat. Zbog toga je engleska štampa pisala o Lenbiju. Objavljivane su njegove slike sa njegovom poznatom izrekom kada je osvojio Kuds: "DANAS SU SE ZAVRŠILI KRŠĆANSKI RATOVI".

Sve ukazuje na činjenicu da to nije mišljenje i stav vojskovođe Lenbija nego je to stav engleske politike. Novine su prenijele i to: "Da je ministar inostranih poslova Engleske, Luvejd Džordž, izrazio čestitke generalu Lenbiju u britanskom parlamentu, za uspješno osvajanje u posljednjem pohodu krstaških ratova, koje je tom prilikom nazvao "OSMI KRSTAŠKI RAT".

Francuzi također kršćani

Nakon što je izvojevao pobjedu nad muslimanima izvan Damaska general Goro se usmjerio direktno mezaru Salahuddin Ejjubije kod Emejevičke džamije, šutnuo ga nogom i rekao: "Evo nas vratili smo se, Salahuddine."

Francuski kršćani potvrđuju ono što je izjavio Misjo Bido, francuski ministar inostranih poslova, kada su ga posjetili neki članovi parlamenta tražeći od njega da zaustavi tekući rat u Maroku. Rekao je: "To je rat između polumjeseca i krsta". (El-kavmijj vel-gazv fikri str. 84)

Rečeno je 1967. godine poslije pada Kudsa

Rekao je Čerčil: "Osvajanje Kudsa iz ruku muslimana, bio je san i kršćana i jevreja. Radost kršćana nije ništa manja od radosti jevreja. Kuds više nije pod muslimanskom vladavinom. Jevrejski parlament je izdao 3 odluke o pripajanju muslimanskog Jerusalema, Izraelu. Jedna od tih odluka je da je neizvodivo ponovno vraćanje Kudsa pod muslimansku upravu u bilo kakvim budućim pregovorima Izraela i islamskog svijeta."

Cionisti također

Kada su izraelske trupe okupirale Kuds 1967. godine, vojska se okupila oko zida plača i počela vikati zajedno sa tadašnjim ministrom odbrane Moše Dajanom: "OVO JE DAN OSVETE ZA DAN HAJBERA-TO JE ODMAZDA ZA HAJBER".

Pjevali su: "Zasadite breskve na jabuke, Muhammedova vjera je nestala. Muhammed je umro, naslijedile su ga žene." Ovim su htjeli iskazati da je Muhammedov ummet sada kukavice, kao da su žene.

Islamski pjesnik Muhammed el-Futuri je spjevao sljedeće stihove kao odgovor na ova izrugivanja. Obraćajući se stihovima Muhammeda a.s. kaže: Poštovani neka je na tebe najodabraniji pozdrav i blagoslov, od izgubljenog ummeta, napadnutog od pokvarene i mračne civilizacije. Poštovani, od kada smo more pregradili branama, i kada smo stavili između tebe i nas perdu, umrli smo, pregazila nas je stoka židovska.

Izrael je iskoristio kršćanstvo Zapada

Pristalice Izraela, među kojima je bio i Žan Pol Sartr, izašle su na demonstracije u Parizu prije rata 1967. godine noseći parole sa natpisima: "BORITE SE PROTIV MUSLIMANA". Skupljani su dobrovoljni prilozi kao podrška Izraelu. Francuski kršćani

su samo u roku četiri dana sakupili prilog od četiri milijarde franaka, koji je upućen Izraelu. Izrael je štampao posebne zahvalnice za priloge na kojima je pisalo: "PORAZ POLUMJESECA".

Velike pomoći su poslane kao podrška cionizmu, koji nastavlja misiju evropskog kršćanstva na teritoriju Kudsa. To je borba protiv islama i muslimana.

Jaki zid

Pitamo se: "Da li Zapad vodi kršćanski rat protiv muslimana i islamskog svijeta, odazivajući se istorijskim prilikama u smislu revanšizma, zato što je islam u skorijoj prošlosti oduzeo njihove teritorije i glavne gradove ili postoje neki drugi faktori koji tjeraju Zapad na krstaški rat protiv islamskog svijeta?"

Kako se da razumjeti iz izjava vodećih ličnosti zapadne kulture, postoje tu neki drugi faktori koji utječu na to da je njihov stav prema nama, takav kakav jeste. U islamu vide jaki zid koji stoji pred njihovom dominacijom nad cijelim svijetom.

1. Vide da je islam jaka brana pred najezdom kolonijalizma

Lorens Braun je rekao: "Islam je jedini zid koji stoji ispred evropskog kolonijalizma". Engleski premijer Gladson je rekao: "Sve dok postoji Kur'an u muslimanskim rukama, Evropa neće moći zavladati istokom". Francuski guverner u Alžiru je na dan godišnjice okupacije Alžira izjavio: "Mi nećemo pobijediti Alžir, sve dok oni čitaju i govore arapski jezik, moramo ih odvojiti od Kur'ana.

2. I vide da je islam jaki zid koji stoji ispred najezde komunizma

U predgovoru dnevnog časopisa "Kizil-Uzbekistan br. 22, 1952 god.", a to je list komunističke partije Uzbekistana, urednik je spomenuo: "Nemoguće je učvrstiti komunizam prije nego se iz korijena uništi islam."

3. I vide da je islam također prepreka u širenju kršćanstva i protiv učvršćenja kolonizatora u islamskom svijetu

Jedan misionar je rekao: "Unutrašnja snaga islama je prepreka širenju kršćanstva, ta snaga je izmijenila narode koji su nekada bili pod kršćanstvom". Asja Burmen je napisao u članku magazina "Islamski svijet": "Nikada se nije desilo da kršćanski narod koji je primio islam ponovo se vratio u kršćanstvo." Rekao je Hruščov u razgovoru sa alžirskim revolucionarima: "Islam je sačuvao svoj revolucionarni duh, jer je to vjera potlačenih naroda, vjera revolucionarnih naroda, vjera koja je izložena ugnjetavanju i napadima kršćanske Evrope".

4. I vide da je islam jedina opasnost pred najezdom Izraela i cionizma

Izraelski premijer, Ben Gorion, je rekao: "Najviše se bojimo da se pojavi novi Muhammed u Arapskom svijetu".

Jedan arapski oficir je bio zarobljen od izraelskih jedinica. Na dan prije njegovog puštanja na slobodu razgovarao je sa jednim izraelskim oficirem. Egipatski oficir je upitao Izraelca: "Da li bi mi mogao odgovoriti zašto vaše jedinice nisu napale selo Sur Behir?" Poslije dužeg razmišljanja Izraelac mi je odgovorio: "Iskreno da ti kažem, nismo napali to selo, jer se u njemu nalazi veliki broj muslimanskih fanatičnih boraca, dobrovoljaca." Arapski oficir, se začudio: "Šta bi to trebalo da značI?", upita ga on, "Vi ste napadali druga mjesta u kojima je bio daleko veći broj boraca!?" Izraelski oficir mu odgovori: "Tačno je to što kažeš, ali mi smo našli da se ovi dobrovoljci puno razlikuju od ostalih regularnih jedinica arapske vojske. Razlikuju se po tome što njihova borba nije samo u izvršenju naređenja od pretpostavljenih oficira. To su ludo fanatizirani borci koji stupaju u borbu bez straha, i tako sliče izraelskim vojnicima, koje nosi čvrsta vjera u odbranu Izraela. Ali postoji velika razlika između naših i tih muslimanskih dobrovoljaca. Naši vojnici se bore za stvaranje domovine u kojoj će živjeti, a oni se bore na Božijem putu. Oni ludo traže smrt, naprosto je žele. Napad na njih mogao bi izazvati reakciju drugih mjesta, pa da se zapale istim vjerskim fanatizmom kao i oni."

Arapski oficir je upitao: “Reci mi iskreno, po tvom mišljenju, zašto ti ljude vole smrt i zašto su postali tako jaki?” Izraelski oficir je odgovorio: “To je uticaj islamskog vjerovanja.” Zatim je mrmljajući nastavio, kao da želi sakriti pravi odgovor: “Ti ljudi nisu imali priliku da uče i nauče stvarnost ljudskog življenja i da se oslobode mračnih sila i čarolija vjere. Jednostavno postaju žrtve islamskog obećanja da ih poslije smrti čeka nagrada od Boga, džennet.” I nastavio je: “Ovakvi fanatici iz muslimanskih redova su glavna kočnica na putu mira i sporazuma između nas i vas. Oni su glavna opasnost koja remeti uspostavljanje primirja i diplomatskih odnosa između nas i vas. Zamisli gospodine, ovakvi borci nisu samo opasnost za nas, nego i za vas. I znaj da se situacija u vašim zemljama neće smiriti sve dok ima takvih, koje nosi duh islamskog džihada na Božijem putu. Njihovi postupci i nastupanja se ne slažu sa savremenim civiliziranim dvadesetim vijekom, vijekom nauke i progresa, vijekom Ujedinjenih nacija i opšteg svjetskog mnjenja i ljudskih prava. Oni žele vraćanje civilizacije u prošlost, zavođenje krutog šerijata, Božijeg zakona iz sedmog vijeka.” Završio je svoj govor izražavajući da mu je drago da su ovako razgovarali i izrazio želju da se još nekad ovako sretnu, ali u boljim uvjetima, gdje im njihovu saradnju i prisnost neće remetiti islamski fundamentalisti, fanatici koji ne priznaju legitimnost izraelske države i koji pozivaju na džihad i pogubiju na Allahovom putu sve dok Izrael drži i pedalj otete islamske zemlje. (Medželle al-Muslimun br. 1 1963. god.)

Jedinstveni neprijatelj

I ne smatraju samo da je, islam jedinstvena prepreka ispred njihovih ambicija, nego su čvrsto ubijeđeni da islam predstavlja za njih opasnost i u njihovim zemljama. Lorens Bervan je rekao: “Naši vlastodršci su nas zastrašivali raznim narodima, ali nakon istraživanja vidjeli smo da su ta zastrašivanja bila neosnovana. Upozoravali su nas na opasnosti od Izraela, Japana, boljševika, a ispostavilo se da su nam Jevreju prijatelji, komunistički boljševici saveznici, a što se tiče Japanaca, pa ima između nas i njih veliki broj demokratskih država koje su moćne da im se suprostave. Međutim, vidjeli smo da istinsku, opasnost za naš opstanak predstavlja islam.”

Ponovit ćemo ovdje šta je rekao Gladson: “Dok se Kur'an nalazi kod muslimana Evropa ne može pobijediti Istok, niti će biti sigurna”.

Rekao je orijentalist Gardner: “Snaga koja se skriva u islamu ne da nam mira. I nje se Evropa plaši.”

Izjavio je Hanoto, bivši ministar inostranih poslova Francuske: “Nema mjesta na ovoj planeti, a da islam nije zavirio u njega i svugdje ima svoje sljedbenike. To je jedinstvena vjera koju ljudi prihvataju sa pijetetom. Najviše se ljudi obraćaju u islam.”

Misador je rekao: “Ko zna!? Možda će opet doći dan kada će Evropa biti ugrožena od muslimana, možda će opet pokušati da osvoje svijet iz početka, u povoljnom vremenu. Nisam prorok, ali mnogo je pokazatelja koji upućuju na to. A ako krenu ni hemijsko ni atomsko oružje neće tu silu zaustaviti. Muslimani su se probudili i već se čuju protesti koji poručuju: “Nećemo više biti što smo bili do danas pod tuđim jarmom.”

Rekao je Esija Bevman u članku koji je objavljen u časopisu: “Islamski svijet”: “Ima više razloga zbog kojih se Evropa plaši islama. Jedan je da islam od dana svog začetka, iz dana u dan, povećava broj sljedbenika. Svakim danom sve više je muslimana. Druga stvar koja plaši Evropu je džihad-borba na Božijem putu. On je jedan od temelja islama.”

Napisao je Antoni Natind u knjizi “Zapad” sljedeće: “Od onog momenta u sedmom stoljeću kada je Muhammed skupio svoje sljedbenike i počeo širenje islama, zapadni svijet mora računati na islam kao jaku silu koja prijeti našem opstanku.”

Na jednom kongresu, u novinskom intevjuu, Salazar je rekao: “Istinsku opasnost za našu kulturu predstavljaju muslimani, ako uspiju da promijene sistem u svijetu.” Jedan novinar mu je rekao: “Ali muslimani su sada zauzeti prepirkama između sebe i razilaženjima.” Na to mu je Salazar odgovorio: “Bojim se da se ne nađe neko ko će ta njihova razilaženja ujediniti i okrenuti protiv nas.”

Izjavio je ministar inostranih poslova Francuske 1952. godine: “Po mom mišljenju komunizam ne predstavlja opasnost za Evropu. Istinska opasnost po Evropu predstavlja islam. Muslimani su zaseban narod koji se u potpunosti razlikuje od našeg zapadnog svijeta. Oni imaju posebnu kulturnu baštinu svojstvenu njima. Odlikuju se civilizacijom kojom se mogu ponositi. Oni su moćni da izgrade nove temelje kulture i civilizacije za svijet, bez tuđe kulture i civilizacije. Ako ostvare samostalnost industrije i tehničkog progresa, pridobit će cijeli svijet. U tom bi slučaju zapadna civilizacija izgubila na vrijednosti i samo bi joj preostalo da se povuče u muzej. Mi Francuzi smo nastojali za vrijeme naše duge vladavine u Alžiru da utječemo na izmjenu ličnosti ovog naroda. Pored velikih napora nismo uspjeli ništa da učinimo. Nikako nisu htjeli da odstupe od svojih kulturnih i tradicionalnih nasljeđa.

Islamski svijet je sada kao uspavani bik, uz to još dobro povezan. Islamski svijet je nezadovoljan svojom dekadencom i zaostalošću. Pokazuje se želja iako pomiješana sa lijenošću i zbrkom za boljom budućnosti i većom slobodom. Pružimo ovom svijetu sve što želi i uložimo sve napore da im ne dozvolimo da se osamostale industrijski i tehnički i da uznapreduju. Onda kada ne mognemo da ih zadržimo takve ovisne od zapadnog svijeta, doći će u pitanje naše sadašnje pozicije, uloge vođstva ovog svijeta.”

Rekao je Moro Birder u knjizi “Savremeni arapski svijet”: “Strah od arapa i naša briga o arapskoj naciji nije isključivo radi petrola kojeg imaju u izobilju, nego prvenstveno radi islama.”

Uništite islam

Dakle, kako oni rade. Pred njima je jedinstven cilj, a to je uništenje islama. Evo, kršćanstvo i židovstvo su počeli da se bore protiv Muhammedanstva i radovat će se danu u kome bi vidjeli nestajanje i uništenje islama.

Gardner je izjavio: “Kršćanski ratovi nisu povedeni da bi se oslobodio Jerusalem, već da se uništi islam (obavijest kolonijalizma str. 115).

Himna jednog kolonijalističkog pohoda je glasila: “Ja idem da uništim ukletu naciju i da se borim protiv vjere islama, i da radim na uništenju Kur'ana.”

Parola “BORITE SE PROTIV MUSLIMANA”, koja se pojavila od strane Izraela za vrijeme rata 1967. godine, naišla je na podršku u svim zapadnim zemljama.
Filip Fordasi je napisao: “Neophodno je za Francusku da održi otpor protiv islama u svijetu i da prema njima drži neprijateljski stav, sa posebnim osvrtom na sprječavanja njegovog širenja. (Francuski kolonijalizam u crnoj Africi str. 2-Filip Fondasi).

Francuski orijentalist Kinun je napisao u svojoj knjizi “Patologija islama” sljedeće: “Muhammedova vjera je zarazna bolest koja se širi među ljudima, to je epidemija, generalna i strahovita paraliza, ludost koja čovjeka tjera na lijenost i neaktivnost. Ona svoje sljedbenike podstrekava na prolijevanja krvi, alkoholizam i činjenje raznih drugih loših djela. Muhammedov grob je električna baterija, osvjetljuje muslimanima put krajnje ludosti i mahnitosti; kao navikavanje na običaje koji prerastaju u stalne osobine kao npr. odvratnost prema svinjskom mesu, alkoholu i muzici. Islam se zasniva na krutosti i pretjeranom uživanju porocima.” Zatim nastavlja ovaj ludi orijentalist: “Mislim da treba obavezno ubiti jednu petinu muslimana, a ostale treba zaposliti teškim fizičkim poslovima. Zatim treba srušiti Kabu i prenijeti grob i leš Muhammedov u muzej Luvr u Parizu.” Engleski vojskovođa je radio po toj preporuci za vrijeme pohoda na Sudan, izvadio je leš Mehdija i poslao

njegovu lobanju prijatelju u Englesku da mu služi kao pepeljara. A Mehdi se izborio za samostalnost Sudana.

Berlinski kardinal Bor izjavio je u engleskom katoličkom magazinu “Tablet” na dan padanja Jerusalema u ruke Izraela, poslije zajedničkog obavljanja židovske i kršćanske molitve 1967. godine: “Kršćani treba da se uzajamno udruže sa židovima da unište islam i oslobode svetu zemlju. (Sumnjiva kooperacija str. 4).

Francuski kralj Luj IX, koji je bio zarobljen u Mansuri u Egiptu napisao je u knjizi koja se čuva u narodnoj biblioteci u Parizu: “Nemoguće je pobijediti muslimane taktikom rata, nego je to moguće političkim mjerama na sljedeći način:
- raspirivanje razdora među muslimanskim liderima i povećanja protivrječnosti među njima, tako da to bude faktor slabljenja muslimana;
- onemogućavanje formiranja i uspostavljanja pravednih vlada u islamskim i arapskim zemljama;
- kvarenjem vladajućih sistema u islamskim zemljama mitom i ženama da dođe do cijepanja muslimana iz vrha;
- onemogućiti stvaranje jake vojske koja će biti ubjeđenja da je vjerska dužnost braniti svoju islamsku domovinu i žrtvovanje za ostvarenje njenih ciljeva;
- onemogućiti jedinstvo arapskih zemalja;
- stvaranje zapadne države u centru arapskog svijeta, koja bi se protezala od Gaze do Antakije, a zatim njeno širenje na Istok i Zapad.

Njihovi planovi za rušenje islama

Poslije poraza u prvom krstaškom ratu, koji je trajao dva vijeka, neprijatelji islama su studiozno proučili kako da unište islam i njegove sljedbenike. Sve snage su uložili da to ostvare.

Zaključili su da realizuju slijedeći plan:

Prvo: Da se obračunaju sa islamskim načinom vladavine oblikovane u Osmanskom carstvu, ukidanje hilafeta.

Iako je završnica turskog oblika vladavine bila daleko od potpunog islamskog načina vladanja, neprijatelji su strahovali da se taj oblik vladavine ne preobrazi u istinski hilafet. U njemu su vidjeli opasnost za njih. Ukazala im se zlatna šansa za ostvarenje svoga plana, kojeg su kovali prije pedeset godina, kada su Turska i Njemačka izgubile prvi svjetski rat. Engleska, Grčka, Italijanska i Francuska vojska su okupirale Tursku i zauzele glavni grad Istanbul.

Na pregovorima na lozanskoj konferenciji, Engleska je postavila sljedeće uslove za povlačenje svojih trupa sa turske teritorije:
- Da se Turska odrekne islamskog načina vladavine i ukidanje hilafeta.
- Da Turska obeća da će ugušiti svaki pokret od strane halifinih sljedbenika.
- Da Turska prekine sve veze sa islamom
- Da Turska postavi novi civilni zakon umjesto islamskog zakona-šerijata.

Sve navedene tačke Kemal Ataturk je primijenio i strane vojske su se povukle sa Turske teritorije. Tadašnji ministar inostranih poslova Engleske, Karson je pretrpio oštru kritiku od strane senata u parlamentu zbog priznavanja nezavisnosti Turske. Strahovali su od mogućnosti da bi druge islamske zemlje mogle stati uz Tursku protiv Zapada. On je odgovorio: “Turska je uništena zauvijek, jer smo je odvojili od islama i uništili hilafet.”

Drugo: Uništenjem Kur'ana.

Smatrali su da je Kur'an osnova islamskog učenja, a time i temelj njihove snage i moći. Sve dok postoji Kur'an postojat će i opasnost da se muslimani povrate i izgrade na Kur'anskim osnovama.

Gladston je napisao u svojoj knjizi "Islam na raskrsnici" str. 39. Sve dok postoji Kur'an , Evropa neće moći ovladati Istokom, niti će biti mirna od istoka."

Kršćanski misionar Wilijam Giford napisao je u knjizi "Korijeni problema" str.201: "Kada bi se Kur'an i Mekka odvojili od arapskog svijeta, onda bi vidjeli Arape kako se lako povode za zapadnom civilizacijom, iščezlo bi učenje Muhammeda i uticaj Knjige iz koje je on propovijedao."

U svojoj knjizi "Obavijest i kolonijalizam" str. 40. Misionar Takli kaže: "Moramo iskoristiti Kur'an protiv muslimana. Poslužimo se Kur'anom kao oružjem protiv njih, tako da im pokažemo da ono što je tačno u Kur'anu nije ništa novo, a ono što je novo da nije tačno."

Na stogodišnjici okupacije Alžira francuski predstavnik je izjavio: "Moramo uništiti Kur'an i arapski jezik kako bi ovladali Arapima i olakšali njihovu asimilaciju." Francuzi su izvršili slijedeću probu da ocijene svoj uspjeh odvajanja mladih muslimana od Kur'ana. Izabrali su deset muslimanskih djevojaka, upisali ih u francusku školu. Naučile su francuski jezik i obukle francusku nošnju. Poslije završetka školovanja pripremljena je svečanost na koju su pozvali i mnoge ministre i novinare i razne druge ugledne ličnosti.

Iznenadili su se kada su vidjeli da su te djevojke izašle u islamskoj nošnji. Novinari su poslije toga upitali: "Šta je Francuska učinila u Alžiru za 12 godina?" Na to je odgovorio Lakoste, ministar francuskih kolonija: "Šta ja mogu kada je Kur'an jači od Francuske".

Treće: Uništenjem muslimana moralno i intelektualno.

Mamadijuk Baktal je napisao: "Muslimani mogu proširiti svoju civilizaciju u svijet ponovo istom brzinom kao što su je proširili i prvi put, ali time da se vrate svom moralu i karakteru, koji su prije posjedovali. U tom slučaju svijet je nemoćan da se suprostavi njihovoj civilizaciji".

Na jerusalemskoj konferenciji misionara 1935. godine Samuel Zumer je rekao misionarima: "Vaš zadatak se ne sastoji u tome da promijenite muslimana kako bi postao kršćanin, to bi bila za njih čast, nego da odvratite muslimane od njihovog morala i od njihove vjere. Kada to uspijete učinili ste muslimane bezvrijednim, onda su oni lahak plijen". I dalje kaže: "Misionarstvo zapada ima dvije karakteristike: rušenje i građenje. Što se tiče rušenja, pod tim se podrazumijeva odvajanje muslimana od vjere, kako bi postali ateisti, a građenje znači uvesti ih u kršćanstvo kako bi bili uz Zapad protiv svog naroda".

Najefikasniji metod rušenja morala i komplet islamske ličnosti jeste širenje i propagiranje ateističkog učenja.

Takli je napisao: "Moramo osnivati škole na ateističkoj osnovi, jer veliki broj muslimana nakon što su prošli kroz ovakve škole napustili su vjeru i ne samo to nego su postali oštri neprijatelji islama".

U tom smislu i Zumjer je izjavio: "S obzirom da muslimani odbijaju da im djeca pohađaju kršćanske škole za njihovu djecu treba osnivati ateističke škole, koje će uveliko doprinijeti zastranjivanju i otklanjanju islamskog duha kod učenika".

Gog je rekao: "Islam je izgubio kontrolu nadzora sociološkog života muslimana, ostali su im samo obredi bogosluženja da ih demonstriraju. To se desilo postepeno i neprimjetno, a otišlo je tako daleko da se ne može više nikada povratiti. Uspjeh promjene takve vrste ovisi prije svega od islamskih lidera i državnika, a posebno od omladine". Ovo su rezultati ateističkog učenja.

Četvrto: Rušenjem islamskog jedinstva.

Sveštenik Simon je izjavio: "Islamsko ujedinjenje je nada svih islamskih naroda i to bi im pomoglo da se riješe evropske kontrole i eksploatacije. Misionarstvo je jedan važan faktor koji lomi taj pokret, zato pomozimo moralno i materijalno misionarstvo da razbiju jedinstvo islamskih naroda".

Lorens Braun je rekao: "Kada bi se muslimani ujedinili u jedno carstvo bili bi opasni za cijeli svijet. Sve dok su razjedinjeni nemaju nikakvu vrijednost niti efekat". U knjizi "Islam, Zapad i budućnost", Arnold Turinbi je napisao: "Misao o islamskom ujedinjenju je uspavana, ali moramo računati na to da onaj ko spava može lahko i da se probudi".

Francuski ministar Gabrijel Hanoto je dao da se proslavi dan kada je Tunis odvojio vjersku od političke vlasti.

Na velikom kongresu koji je održan 1907. godine, na kome su učestvovali najveći evropski mislioci i političari, engleski ministar je rekao u uvodnoj riječi: "Tema ovog kongresa je proučavanje opasnosti koje kruže oko evropske civilizacije i donošenje potrebnih mjera za uklanjanje ovih opasnosti." Rad ovog kongresa je trajao mjesec dana. Poslije dubokih proučavanja svih mogućih opasnosti, ustanovili su da muslimani predstavljaju prvu i najveću opasnost protiv evropske civilizacije. Na kongresu je odlučeno da se postavi plan koji bi onemogućio ma koji sporazum koji bi vodio ka ujedinjenju islamskih zemalja Srednjeg istoka. Također je odlučeno da se stvori jedna država u sred arapskog svijeta koja bi pratila kretanja u tom dijelu, a glavni zadatak joj je da ne dozvoli jedinstvo arapskih zemalja. Time je Engleska postavila prve osnove za kooperaciju sa svjetskim cionističkim pokretom koji je pozivao na osnivanje židovske države u Palestini.

Peto: Dovođenje muslimana u sumnju u ispravnost njihove vjere.

U knjizi samita kršćanskih misionara piše: "Muslimani vjeruju da je islam sposoban da upotpuni sve socijalne ljudske potrebe. Zato se moramo boriti protiv njih oružjem duha i intelekta. Puno je kniga koje su napisali orijentalisti u kojima iznose laži na islam. Takva je vrste enciklopedija "Istorija čovječanstva i napredak nauke i intelekta", koju je izdao UNESKO. U desetom poglavlju trećeg toma piše:

"Islam je laž koja je postavljena kooperacijom židova, kršćana i arapskih idolopoklonika".

"Kur"an je knjiga bez jakih jezičkih stavaka i izreka".

"Hadisi su postavljeni dugo vremena poslije Muhammeda i lažno je rečeno da ih je on govorio."

"Islamski fikh je posuđen iz rimskog, perzijskog, kršćanskog zakonika i iz židovske Tore".

"Žena nema svoju ličnost i nikakav značaj u islamskom društvu".

"Muslimani su natovarili nemuslimanima da plaćaju velike poreze".

Ovako pišu o islamu sa punim srcem mržnje i sa velikom slašću u Ustanovi Ujedinjenih nacija.

Šesto: Zapad vjeruje da su Arapi ključ islamskog svijeta i islamskih naroda.

Moro Berger je napisao u svojoj knjizi "Arapski svijet": "Kroz istoriju se potvrdilo da snaga Arapa znači snaga islama, zato treba uništiti Arape da bi se uništio islam".

Sedmo: Stvaranje diktatorske politike u islamskom svijetu.

Američki orijentalista O.K. Smit, stručnjak za pitanja Pakistanskog podneblja kaže: "Kada bi se muslimanima dalo da žive u demokratiji onda bi uspjeli u ovim zemljama, samo diktaturom ih možemo udaljiti od njihove vjere".

Direktor magazina Tajms predložio je Američkoj državi da ostvari vojnu diktaturu u islamskim zemljama iz bojazni da islam u njima ne zavlada. U tom bi slučaju Zapad bio poražen. Hanuto je izjavio: "Još uvijek postoji opasnost u biću islamskog naroda koji su umorni od poraza koji im je nanešen, ali su još uvijek spremni na pokret".

Osmo: Nastojanjem da se muslimani zadrže samo kao potrošači zapadnih proizvoda, a ne dozvoliti im industrijsku samostalnost.

Jedan francuski državnik u ministarstvu inostranih poslova je rekao 1952. godine: "Opasnost koja nas uistinu zastrašuje je islam. Trebamo dati tim narodima sve što zažele kako im se ne bi probudila želja za samostalnim kreiranjem. Ako ne uspijemo u ovom planu islamski svijet će se nekada osvijestiti i uz pomoć svih islamskih zemalja postati jaka sila, koja će pretendirati na sadašnje zapadno liderstvo".

Deveto: Ne dozvoliti pravim muslimanima da dođu do vođstva.

Engleski misionar Montegeri Vatje napisao je u londonskom Tajmsu u martu 1968. godine: "Ako se nađe pogodan lider koji bi govorio odgovarajuće riječi o islamu, onda bi se islamski svijet ponovo pokazao kao velesila u svijetu".

Izjavio je Deb: "Islamski pokreti se razvijaju i naglo se povećava broj organizacija. Još im samo fali liderstvo. Nedostaje im novi Salahudin".

Izraelski premijer Ben Gorijon je izjavio: "Najviše se bojimo da se u arapskom svijetu ne pojavi novi Muhammed".

Portugalski diktator Salazar je rekao: "Bojim se da se među muslimanima pojavi čovjek koji bi ih ujedinio protiv nas".

Deseto: Kvarenje žena i širenje seksualnog nemorala.

Jedne prilike misionarka Ana Miligan je izjavila: "Uspjeli smo okupiti muslimanske djevojke iz uglednih familija u jednom kršćanskom institutu u Kairu. To je najbolji način da se islam poruši. Kada se muslimanka odvoji od vjere, nju slijede nove generacije koje ona odgaja i to je najlakši put za rušenje morala muslimana." Na okupiranoj teritoriji Palestine, cionistička vlast podstrekava židovske djevojke da se upoznavaju i kontaktiraju sa muslimanima i da ih zavode. Tako razvijaju nemoral kod islamske omladine koja kasnije automatski postaje slabija i u vjeri. Prikazuju im pornografske filmove kako bi razvili u mladima seksualne pobude. Poznato je isto i da podržavaju prostituciju i otvaranje javnih kuća.

Da li je Zapad promijenio svoj stav prema islamu i njegovim sljedbenicima?

Zadnje četiri godine uočavaju se novi stavovi zapadnog odnosa prema istoku. Interesantno je da se napravi analiza tih novih stavova.

Kairski radio "Glas Arapa" javio je slijedeću vijest: "Francuska vlada je odlučila slijedeće: Dozvoljava se muslimanima u Francuskoj da mogu preko radija emitovati svoje emisije, vjerske, kulturne i tradicionalne, zatim otvaranje džamija u bolnicama i zatvorima. Muslimanski radnici imaju pravo korištenja plaćenih vjerskih praznika".

U aprilu 1976. godine, održan je festival u Londonu koji je nosio naziv "Islamski festival". Generalni direktor ovog festivala Paul Kilar je odredio cilj festivala ovako:

“Čovjek na Zapadu živi u duhovnoj praznini i intelektualnoj otupljenosti. Zbog toga su velike hipi-grupe putovale na Istok tražeći lijeka duhovnoj krizi i siromaštva duha i intelekta. Istok je uvijek zračio snagom duha koji općinjava. Zapad bi trebao da se okrene islamu koji posjeduje najveće duhovne vrijednosti. Zato sam odlučio da uspostavimo vezu sa islamskom inteligencijom posebno, jer su islamske zemlje počele da djeluju na svijet u svim pravcima i oblastima.

Moramo izbaciti mržnju vremenom posijanu prema islamu i islamskoj civilizaciji. Nadamo se da će ovaj festival biti jedan korak naprijed u zbližavanju dviju različitih kultura. Cilj je da se islamski svijet više otvori prema zapadu i da se ukaže prilika islamskim učenjacima da zapadu ispravno prezentiraju islam i islamsko učenje.

Festival će trajati tri mjeseca, nadamo se da je to dovoljno vremena da se puno toga kaže i objasni. Ovo je velika prilika za islamske učenjake, specijaliste da objasne islamsku misao i da se pokuša ostvariti sporazum između istoka i zapada. Ovo je prava prilika da se otklone neke sumnje koje su potekle od nekih kršćanskih i židovskih frakcija o islamu, kao što je napad na islam zbog čega dozvoljava poligamiju”.

U studiji “Povratak islama” koju je uradio poznati cionista, orijentalista, Bernard Luis, poslije uvodne analize o islamskim pokretima, kaže: “Nakon dubljeg sagledavanja može se zaključiti slijedeće: “Islam je još uvijek aktuelan i aktivan kod velikog broja muslimana. To dolazi od toga što je vladajućI sloj u islamskom društvu dosta blizak narodu, što rezultira da narod uživa veliku slobodu spram vlada. Svako može uočiti razliku između sadašnjih sistema i oblika vladavine i političkog liderstva koje je usvojilo zapadnu prosvijećenost, a koje je različito od oblika vladavine od prije deset godina. Što se više te države približavaju narodu, čak ako su vlade i ljevičarske, ona postaje islamska. U jednoj zemlji koja graničI sa Izraelom, izgradilo se toliko džamija za tri godine više, nego se izgradilo za proteklih trideset godina.”

Islam je veoma jak, ali još nije dovoljno usmjeren unutrašnjoj politici. Islam se pokazuje kao moguć vrlo važan faktor na razini svjetske politike. Izvršeni su mnogi pokušaji uzajamnog međuislamskog podržavanja. Pokušava se stvoriti islamska liga, ali ne uspijeva, jer je teško postići da se ubijede svi muslimani da je to pozitivno za njih. Još postoje šanse da neka liderstva uspiju, jer mnogo je dokaza da narodi islamskih zemalja žele da imaju takvo liderstvo. Odsutnost islamskog liderstva, koje bi služilo islamu, a ono je neophodno u ovome vremenu progresa i tehnike, onemogućilo je nastupanje islama, kao sile na svjetskoj pozornici. Onemogućeno je također da islamski pokreti stignu do vlasti.

Mi se sada pitamo: šta znače ovakvi stavovi? Da li je to početak promjena odnosa Zapada prema istoku i islamu, ili je to neka nova vrsta lukavstva i novi stil eksploatisanja.

Sigurni smo da je to nova maska iza koje se Zapad skriva poslije ekonomskog i političkog razvoja islamskog svijeta.

Ekonomski razvoj zemalja nafte je uznemirio Zapadni svijet. U raportu Svjetske banke stoji da će Saudijska Arabija 1980. godine uzimati polovinu svjetskog novca. To je očita opasnost za Zapad. Ako se tome još doda strateški položaj-gdje su glavni moreuzi i jeftina plodna zemlja i glavni svjetski pomorski putevi i gdje stanovništvo predstavlja 1/3 svjetskog stanovništva konzumatora i potrošača zapadnih proizvoda.

Sva zapadna industrija se izlaže na njihovom tržištu. Obilne su sirovine u ovom dijelu svijeta što čini da se interesi mnogih zemalja sukobljavaju na ovom prostoru. To će uveliko pomoći razvoju zemalja trećeg svijeta. Već nam postaje jasnije zašto Zapad mijenja taktiku svog odnosa prema Istoku.

Kada se cionistički orijentalist, Bernard Luis uvjerio da je islam na putu da se vrati u svijet kao svjetska sila, skreće pažnju i poručuje: “Pazite, muslimani dolaze, uništite ih prije nego se probude.”

Da li postoji argument za ovakvo skeptičko mišljenje? Jasan dokaz, da ispravno razumijemo taktiku Zapada i da se u biti njihovo gledište na islam nije izmijenilo, neka posluži somalski rat, koji uveliko liči na rat u Bangladešu, gdje komunisti daju naoružanje i živu silu Etiopiji, a Amerika, Engleska, Francuska i Njemačka ne prodaju oružje Somaliji.

To je vidna urota komunista i imperijalista za spašavanje kršćanske Etiopije na račun dva muslimanska naroda, Eritreje i Somalije. Ovo pokazuje da je Zapad ostao isti ako što je bio. Njihovo prividno približavanje islamu je maska za prevaru islamskog svijeta. Zato se trebamo ozbiljno paziti od njih, jer Zapad želi sa velikom pohlepom da proguta materijalna dobra i bogatstva, koja su data ovom narodu. I ne samo to, nego žele i da se prolije islamska krv. U provinciji Ugadin u Somaliji ubijeno je hiljadu muslimana u džamiji, u gradu Rirdaru. Etiopljani su iz ruskih mitraljeza otvarali vatru na muslimane dok su bili na namazu (molitvi) i svi su pobijeni. Hiljadu muslimana u jednom trenu. Na ovaj zvjerski čin nije reagovala ni jedna Zapadna zemlja!!!

Eto to nam je najveći dokaz! Mi moramo razbiti okove koje nam je Zapad nametnuo. Moramo se osloboditi zapadne tiranije. Allah će ispuniti svoje obećanje.

I na kraju

Neka se stide naši neprijatelji zbog nečasnih djela koja su učinili sa našim narodima! Zaista nas prisiljavaju da ih mrzimo, kada svirepo i nemilosrdno masakriraju tijela muslimanskih šehida i njihovim tijelima hrane pse. Kako je Muhammed, Allahov Poslanik postupao sa svojim neprijateljima? Sjetimo se osvajanja Mekke, kako postupa sa glavnim svojim neprijateljima, sa onima koji su mrcvarili njegove drugove u prethodnim bitkama? Rekao im je: "Idite, vi ste slobodni!"

Salahuddin Ejjubija je isto tako postupio sa poraženim kršćanima, kada je osvojio Kudus-šerif. Ostavio ih je da žive u miru, slobodni, a nije izvršio odmazdu za njihove zločine.

Mi se pitamo da li ćemo moći tako postupiti, nakon svih svirepih zločina i mržnje naših neprijatelja, kada ih pobijedimo? A pobijedit ćemo ih bez sumnje, sigurno, jer nam je pobjeda zagarantovana od Allaha dž.š. Da li ćemo na njihovu mržnju uzvratiti mržnjom, na klanje klanjem, na krv krvlju???

Allah nam je dozvolio odmazdu u istoj mjeri koliko je nama naneseno bola, ali je nagrada onom ko oprosti veća. Zato mi nećemo ništa da učinimo, do, da im kažemo: "Idite gdje god želite, vi ste slobodni u pravednoj ISLAMSKOJ DRŽAVI, gdje vlada apsolutna pravda".

VEL HAMDULILLAHI VE SSALATU VE SSELAMU ALA RESULILLAHI MUHAMMED, VE ALA ALIHI VE SAHBIHI EDŽMEIN